

KAFT

Voor meer info: www.pietersimenon.be
Hier vindt u ook ons tijdschrift in kleur.

P.209 647
3-maandelijks
TIJDSCHRIFT
Jaargang 41
april-mei-juni 2015

Goed

nieuws ...

Na ons vorige boekje waren we toch wel bezorgd. Er was weinig steun binnengekomen. We vroegen ons meteen af: “Zijn de teksten nog wel OK? Spreekt onze doelgroep de lezer nog aan?”

En dit keer hadden we er de zorg nog bij dat de verlenging van onze erkenning om fiscale attesten uit te schrijven nog steeds administratief niet in orde was. En ook dat is zeker niet bevorderlijk voor een fondsenwerving.

Na het paasverlof kwam dan toch het bezoekje van een ambtenaar voor de boekhoudkundige controle: spannend! **Deze controle is zeer positief verlopen en WE HEBBEN EEN NIEUWE ERKENNING OM FISCALE ATTESTEN UIT TE SCHRIJVEN TOT EN MET 2020! GOED NIEUWS DUS!**

Laten we de erkenning maar beschouwen als een soort diploma dat we écht wel ons best doen om de extra middelen die u ons ter beschikking stelt, ook op een heel verantwoorde wijze te besteden en dat we ons niet laten verleiden tot 'uitspattingen'.

Opvallend hoe dit woord voor iedereen een andere betekenis kan krijgen. Wie over een voldoende ruim inkomen beschikt, zal bijvoorbeeld een extravagante vakantie, een zeer dure auto, een riante villa, pas als een uitspatting zien.

Voor wie echter maar over zeer beperkte middelen beschikt en mogelijk zelfs tegen of onder de armoedegrens leeft, is een kop koffie gaan drinken, een frietje halen, al een budgettaire hindernis.

Onze jongens, die al op zeer jonge leeftijd alleen gaan wonen, kunnen hier heel goed over meespreken. Maar ook sommige van hun ouders proberen heel hun leven al om de touwtjes iedere maand weer aan elkaar geknoopt te krijgen, als dat al lukt!

Het is goed dat we onze gasten, zolang ze bij ons verblijven, wat financiële rust en stabiliteit kunnen geven, goede en gezonde voeding, maar hen meteen ook prijsbewust maken. Dat we ze voldoende kleding kunnen laten aanschaffen, waardoor zij door hun uiterlijk niet de stempel 'marginaal' opgedrukt krijgen. En ook hier weer oefenen we met hen om in de uitverkoop toch degelijke en ook eigentijdse kleding te kopen, soms voor minder dan de helft van de prijs.

We doen met hen ook activiteiten waar thuis vaak geen geld voor is: fitness, zwemmen, mountainbiken, ... En ook dan weer proberen we er levenslessen in te verweven, de ene keer al wat subtieler dan de andere. En neen, we gaan niet iedere keer een ijsje eten of een broodje. We zijn kampioenen geworden in het genieten met zo weinig mogelijk geld. Zelf drinken meenemen, boterhammetjes smeren en gezellig picknicken. Soms mag er dan al eens een kleine 'uitspatting' volgen en komt dat heerlijke frietje er toch.

Doordat we zo zuinig geweest zijn met het budget ontspanning, konden we onder het paasverlof zelfs naar de Beekse Bergen. Dat leest u dadelijk nog.

Niet alleen voor ontspanning hebben we die extra steun van u nodig, dat begrijpt u ook wel. Ook voor grotere kosten als aankoop van sportmateriaal, het onderhoud van het 'fietsenpark' en voor de ondersteuning van wie alleen gaat wonen zonder een cent spaargeld, spreken we regelmatig het budget van de JA aan.

U ziet het, wij gooien het geld niet over de balk maar kunnen dat extra steuntje van u ook heel moeilijk missen. Mocht u ons ook nu weer eens een duwtje in de rug kunnen geven, dan zijn we weer sterker voor de rest van het jaar. Dan zijn we ook vertrokken voor een heerlijke zomerperiode waarin we zoveel mogelijk gaan genieten van alles wat gratis is, maar soms toch ook onze bankrekening aan moeten spreken.

Ook u wensen we hele fijne zomermomentjes toe, zalige zomerdagen, en alles wat deze zomer doet opbloeien tot een mooie herinnering.

Rosa

Voor een stukje fiets ...

Voor een sportschoen of een zwembroek ...

Voor een stelletje kookpannen ...

Voor een lekkere vakantiepicknick ...

Wij zijn heel blij met iedere financiële ondersteuning, groot of klein, om onze jongeren mobiel te houden, zich in een sport te laten uitleven, mét de gepaste kleding, om ze een paar onvergetelijke vakantiemomentjes te bezorgen, bescheiden, maar gezellig.

U kan dit doen via ons rekeningnummer:

bpost bank BE91 0000 1025 0876

VZW JONGERENWERKING PIETER SIMENON

MARTINUS VAN GURPLAAN 45 – 3920 LOMMEL

WWW.PIETERSIMENON.BE

Voor giften vanaf 40 euro/jaar ontvangt u begin 2016 een fiscaal attest.

PROJECT: STEDEN

Eén van de projecten van ons vroegere Werkatelier, nu omgedoopt tot 'Project A' was het bezoeken van steden, samen met de Project-A-jongeren.

Rappen is nu eenmaal erg in bij jongeren. Eén van hen schreef dan ook deze tekst over hun stedentochten.

Project Steden, van hier naar daar gereden
Alle toppers in de Scène, hebben we gezien
Project steden, van hier naar daar gereden
Maar niet naar de zee, want de afstand viel niet mee

Maar wel naar Brussel,
Stad van negen bollen
Soldaten in de straat,
Daar valt niet mee te dollen.
Dagske naar het autosalon
Mercedes, Maseratti, das vies bom.
Zoals elke goeie Belg, in de file staan.
Al bij al is de dag nog snel omgegaan
Manneken Pis, Kruidtuin en Paleis,
Onze Hoofdstad, Multi-culti en Gans Weis!

Project Steden, van hier naar daar gereden.
Alle toppers in de Scène, hebben we gezien.
Project steden, van hier naar daar gereden
Maar niet naar de zee, want de afstand viel niet mee.

Ik ga nu iets vertellen, Ik ben van Antwerpen,
Op de parking ook wel gekend als A'pen.
Een burcht met twee handen, dat is ons wapen,
Hier kunt gij van veel genieten,
Van natuur en bos, van eten en grieten.
En ga een keer met uw vriendin of uw maat
Naar de meir, naar de kaaien of de handelstraat,
En vertrekt op tijd als ge naar Aquatopia gaat!

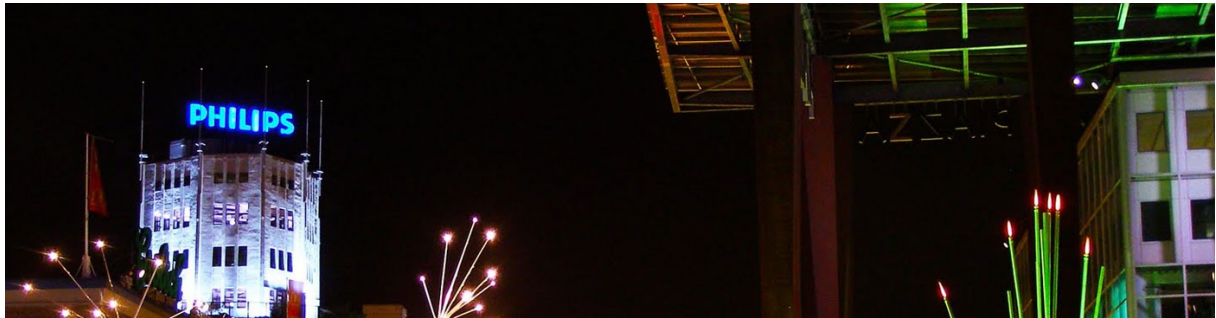

Project Steden, van hier naar daar gereden
Alle toppers in de Scène, hebben we gezien
Project steden, van hier naar daar gereden
Maar niet naar de zee, want de afstand viel niet mee.

Mééé yo, we gingen ook naar Genk
En Nééé yo, niet voor wat ge denkt
Yow Yow, we aten McDo
No No, goalmine was dope!

Project Steden, van hier naar daar gereden
Alle toppers in de Scène, hebben we gezien
Project steden, van hier naar daar gereden
Maar niet naar de zee, want de afstand viel niet mee.

Eindhoven, we gingen internationaal
De stad en de mensen, gans fataal.
De Hoek, vieste Kebab van uw leven
De prijs was vies overdreven.
Kwaliteit en kwantiteit miste ik op mijn bord
Eindhoven schoot op alle vlakken te kort.
De begeleiding bleef maar zagen en zagen
Om verschillende nationaliteiten te ondervragen.
Ja, dat stadspel dat ze hadden voorbereid,
Dat gaf ons allemaal de Piiiiiiiiiiiiiep ;-)

Project Steden, van hier naar daar gereden
Alle toppers in de Scène, hebben we gezien
Project steden, van hier naar daar gereden
Maar niet naar de zee, want de afstand viel niet mee.

En na al die stedentochten

toch eventjes de handen uit de mouwen!

Onze jongeren worden verondersteld hun kamer zelfstandig te kunnen poetsen. Jongens van 16 tot 18 jaar, nog echte pubers en dan hun kamer poetsen ... we hoeven er geen plaatje bij te maken. Nadat het poetsgerief uit het poetshok gehaald is, en dit na ontelbare aanmaningen van de begeleiding om aan het werk te gaan (niet altijd hoor, soms gaat het echt wel vlotter), klinkt er na nog geen half uurtje een triomfantelijke kreet: "Ik ben klaar, kan ik nu in de gemeenschappelijke ruimte op internet?". Of: "Mag ik nu vertrekken op uitgangsdag?" "Mag ik ..."

Als we foto's zouden trekken van de quasi verbaasde gelaatsuitdrukkingen van de begeleiders, dan konden we een zeer opvallende fototentoonstelling houden.

Zo klinkt ook Bert zijn kreet: "Klaaaaaar!". "Zo snel al? Laten we maar even gaan kijken of je het goed gedaan hebt!" De houding van Bert wordt al iets minder zelfverzekerd, maar toch stapt hij nog vol bravour naar zijn kamer, gevolgd door de begeleiding.

Het eerste wat deze ziet is een emmer ... schoon water met een dweil in. Wenkbrauwen schieten omhoog, maar hij zwijgt wijselijk. De vloer ziet er verdacht droog uit en net als bij wassen met een verkeerd wasmiddel, is er een duidelijke 'grauwsluier' aanwezig.

In de gemeenschappelijke ruimte ligt nog een berg was, die smeekt om een bad. Een vragende blik naar Bert heeft als resultaat dat deze bliksemsnel een handvol was in de machine probeert te proppen. Met een verborgen glimlach haalt de begeleider de was er weer even snel uit en begint samen met hem de was te sorteren; voor Bert ingewikkelder dan een wiskundevraagstuk. En het feit dat hij nu niet 2, maar minstens 3 machines moet laten draaien, doet zijn humeur nu ook niet bepaald goed. Maar hij is wel blij dat de begeleider hem op dreef geholpen heeft.

"Nu naar jouw kamer". In een oogopslag is duidelijk dat er met een Franse slag, zeg maar veldslag, door de kamer geraasd is. In de wastafel prijken resten tandpasta, haargel en zeep broederlijk naast elkaar. De spiegel heeft sproeten! En in het kastje onder de wastafel grijnzen een stelletje vieze kookpannen hem toe.

Zijn beddegoed is niet verschoond en zal dadelijk voor nog een extra machine was gaan zorgen. "Het bed is wél mooi glad getrokken, dat wel", probeert de begeleider toch iets positiefs te kunnen zeggen. "En ook je kleren liggen niet meer overal door de kamer. Ik zie dat je alles netjes in de kast gelegd hebt of in de was", zegt de begeleider weer en nonchalant opent hij de klerkast. Wie een puber in huis heeft weet wel wat er nu nog gaat komen hé! Eén grote ravage is het in die kast. Bert heeft er alles blijkbaar halsoverkop in gepropt.

“Wel jong”, hoort hij zeggen, “ik denk dat we hier samen maar eens aan de slag moeten gaan. Jij gaat Jif halen en een doekje, en poetst de wastafel uit. Daarna met diezelfde Jif en wat gel-javel ga je de WC maar eens te lijf. Want ook die heeft meer dan een grondige beurt nodig, heb ik gezien! Ik zal intussen jouw kleerkast eens onder handen nemen”.

Bert vliegt naar buiten. Alles beter dan een kleerkast opnieuw inruimen, vindt hij.

Na een tijdje flink aanpakken moet ook de vloer er nog aan geloven. Onder het bed wordt nog het één en ander uitgehaald met de borstel. Een paar emmers water zijn er toch écht wel nodig om zowel de kamer, de wc, de douche als de gemeenschappelijke ruimte weer fris en clean te krijgen.

Bert kijkt intussen meer dan één keer op de klok. De tijd gaat wel héél snel. Straks schiet er niets meer over van zijn uitgangsavond. “Tja Bert, volgende keer, vroeger beginnen, grondiger werken en je hebt een heerlijke, lange vrije avond”.

Bert grinnikt even en zegt dan plots: “Wel, zal ik nu even uw poetswerk inspecteren, meneer de begeleider?” Hij kijkt eens zeer bedenkelijk naar de plinten en de deuren. “Tja”, zegt hij “iets vergeten?”. En dan barsten ze allebei in lachen uit! Een klop op de schouder en al bij al, was het een gezellig begeleider-gast onderonsje!

***In poetsen ben ik niet zo goed,
huis noch ziel.
Ik vergaar stof
en koester vlekken.
De grote schoonmaak
is mij vreemd
en soms blijf ik hangen
in mysterieuze webben.***

***Het is de kunst van het bewaren,
denk dan graag.
En ik bewaar ook die gedachte,
ben vast van plan
om ze nooit op te ruimen.***

Uit: Mijmeringen, Geert De Kockere

**Zorgverleners
zijn ook dichters.**

**Ze schrijven
met hun zachte handen
poëzie die beroert,
raakt en zalft,
en geven sommige woorden
nieuwe betekenis,**

zoals ... zorgvuldig.

uit: Zorgvuldig
Geert De Kockere

En toen gingen we naar de Beekse Bergen.

Het vertrek verliep vlot. De jongens hadden er veel zin in! Toen Joeri en ik in Pieter Simonon aankwamen, stonden de gasten al kant en klaar. Tijdens de heenrit hebben we in de auto al goed gelachen. De sfeer zat erin.

Bij de infobali van het park bleek dat er heel wat mogelijk was. De gasten wilden het liefste de autosafari doen. We reden dus met de auto het safaripark binnen. Dit was prachtig! Allerlei dieren liepen vlak langs de auto door. Soms lagen ze gewoon op de straat of liepen midden op de weg. De jongens vonden het fenomenaal en echt, het was voor ons ook prachtig om te zien, ook hoe de gasten genoten.

Op een gegeven moment kwamen we een groep giraffen tegen. Deze kwamen tot aan de auto. De vensters werden opengedraaid en ze konden een giraf gewoon aaien.

Daarna konden we te voet door het volgende stuk van het park lopen. Daar hoorden we dat er een roofvogelshow was! De gasten werden nog enthousiaster. Dit wilden ze absoluut zien. Ai, ai, we hadden nog maar 20 minuten om op de plaats te geraken waar die show gegeven werd. (Lees het park rondrijden stapvoets duurde anderhalf uur!)

De dame bij de infobalie zei dan ook: "Dat halen jullie nooit heren, je zal de laatste voorstelling dienen te nemen." Daar hadden onze gasten echter geen oren naar.

Ze stelden voor om te gaan lopen naar de vogelshow. Twintig minuten hebben wij gejogd naar de achterkant van het park in de de blakende zon!

Tijdens de looptocht hoorde je mensen zeggen: "Die lopen voor de show, maar gaan toch te laat zijn, dat is een heel eind." Onze gasten gaven geen kik en liepen door.

We kwamen kletsnat van het lopen aan maar ... wel op tijd voor de show.

Uit hun eigen voorstel tot lopen, bleek wel het enthousiasme van de gasten. Bij Joeri en mij lagen de verwachtingen niet echt hoog. We liepen en deden mee voor de gasten.

Dan begon de show. We kregen richtlijnen wat er absoluut niet mocht. Eerst vonden we dat wat overdreven, tot die 'vogeltjes' boven ons hoofd begonnen te vliegen. Vogels met een spanweide van 2,3 meter! Je moest je hoofd intrekken omdat anders de vogel los tegen je hoofd vloog. Zo leek het! De gasten vonden het geweldig!

De jongens veranderden in spraakwatervallen, reflecteerden veel over hun jeugd, vertelden verhalen van vroeger. Ze leken weer 6 jaar en dat was zo fantastisch om te zien!

Joeri en ikzelf straalden omdat ze het zo naar hun zin hadden.

Na de show liepen we de rest van het park nog door. Dit was eigenlijk gewoon een dierentuin zoals bijvoorbeeld de Olmense Zoo. Met dit verschil dat de dieren écht veel weiden hadden.

De opmerking: "Dit is echt een dierentuin en geen dierenkooi" volgde al gauw. Het was dan ook prachtig om te zien.

Deze activiteit is dan ook meer dan goedgekeurd om bij op de activiteitenlijst te komen!

Terwijl we terugreden naar Lommel sliepen beide gasten op de achterbank.

En Joeri en Rens ... zagen dat het goed was.

Rens

EEN MOEDER VERTELT ...

Onze ervaring met de dienst tijdsbesteding.

Onze zoon Stijn werd in augustus 2014 geplaatst in het begeleidingstehuis Pieter Simenon. Dit gebeurde omdat we al een paar jaar met een problematische opvoedingssituatie kampten.

Na een periode van veel weglopen, niet naar school gaan en alle regels negeren, leek dit ons, als ouders, een kans om Stijn toch nog terug in het rijtje te laten lopen en ook terug aan de band met onze zoon te werken. Zowel Stijn als wij kregen zo een beetje ademruimte.

Er werd op alle vlakken hard gewerkt aan zowel Stijn, als aan het thuisfront, door Eline, Rens en alle andere opvoeders.

Op schoolgebied werd Stijn gemotiveerd om binnen de deeltijdse richting restaurant-keuken zijn diploma tweede graad te behalen.

Omdat het toch moeilijk was om de weg naar school te vinden, is hij dan van start gegaan met project A (*project A, het vroegere werkatelier, is onderdeel van het begeleidingstehuis Pieter Simenon*), een zoektocht naar wat Stijn later wilde worden.

Autoverkoper was het resultaat; de dienst tijdsbesteding ging mee op zoek naar een stageplaats in carrosserie.

Dit leek even goed te gaan maar na anderhalve maand heeft de werkgever het contract beëindigd omdat Stijn geregeld niet kwam opdagen.

Daarna heeft de school nog een voortraject aan Stijn voorgesteld maar daar leek hij helemaal niet meer in geïnteresseerd.

Sinds een tweetal weken woont Stijn terug thuis en geeft hij aan te stoppen met school. Wij vinden het jammer dat ondanks alle kansen en steun, Stijn er niks mee doet.

Voor ons persoonlijk, was het een echte steun dat Kristien (*medewerkster dienst tijdsbesteding*) zoveel praktische dingen van ons overgenomen heeft. Als ouders is het zwaar: constant telefoontjes, gesprekken met school, je kind proberen te motiveren om naar school te gaan, alle spanningen die erbij komen. Kristien hield ons ook op regelmatige tijdstippen op de hoogte van de situatie, alternatieven enz.

We weten zeker dat de dienst tijdsbesteding en Pieter Simenon bij veel jongeren wél een positief belletje kunnen doen rinkelen, en bij onze zoon komt dat hopelijk ook nog.

Geert en Liesbeth

Dienst Tijdsbesteding

School- en werkbegeleiding kaderen in de totaalbegeleiding van de jongere. Het is de bedoeling van de Dienst Tijdsbesteding (DTB) de individuele groei van elke jongere te bevorderen door hun vaardigheden en/of zelfkennis te verhogen.

We vertrekken vanuit en samen met de jongere, in samenwerking met de begeleiding vanuit Pieter Simenon en in overleg met zijn ouders. Het tijdsbestedingaanbod wordt geënt op voorkennis, capaciteiten, beperkingen en perspectieven van de jongens. Kans op groeien en faalkansen zijn ingebouwd. Wij werken aanklampend en ervaringsgericht.

Nu u even hebt kunnen mee-leven met onze jongeren, interesseert het u misschien ook welke jongeren tot onze doelgroep behoren.

We laten u meelesen uit ons jaarverslag 2014. Voor de internetgebruikers: de jaarverslagen van zowel Cano Begeleidingstehuis Pieter Simenon, Dagcentrum de Teuten, HCA-dienst Baal, als het inleidende Algemene Jaarverslag zijn terug te vinden op www.pietersimenon.be (met de link naar baallimburg.be)

Doelgroep begeleidingstehuis Pieter Simenon

In een grove analyse van onze doelgroepjongeren vallen er twee dingen op: de diversiteit van de doelgroep en de grote ernst van de problemen bij onze jongens en hun contexten. Het divers karakter van de doelgroep is deels te verklaren door de opnamepolitiek en de brede omschrijving van de doelgroep en door zeer weinig exclusiecriteria voorop te stellen. Daarnaast is de ernst van de problemen die jongeren bij opname vertonen, kenmerkend voor onze populatie. Vele, zonet alle jongeren, hebben problemen op meerdere domeinen. Veel jongeren vertonen ernstige emotionele of agressieproblemen. Ook antisociaal gedrag, school- en leerproblemen, problemen in de vrije tijd en persoonlijkheidsproblemen komen bij onze jongens in ernstige mate voor. Verder zien we veel jongens met een problematiek van ernstig middelenmisbruik, psychiatrische problemen en seksuele problematiek. Als CANO-begeleidingstehuis engageren we ons om te werken met de moeilijkste doelgroep binnen de bijzondere jeugdbijstand, dat blijft onze fundamentele keuze.

Wij werken met 32 adolescente jongens (leeftijd tussen 15 en 18 jaar) en/in hun leefomgevingen. Het gaat vaak over moeilijk plaatsbare jongeren die omwille van een MOF of VOS toegewezen worden aan CANO begeleidingstehuis Pieter Simenon. De grote meerderheid van onze jongens stromen rechtstreeks door na een verblijf in een gemeenschapsinstelling, zoals hierboven omschreven gaat het vaak om maatschappelijk erg (ge)kwets(te)bare jongeren met een multiproblematiek.

In 2014 engageerden we ons ook in 4 dossiers "Intersectoraal Prioritair toe te wijzen Hulpvragen", de zogenaamde knelpunt dossiers. De knelpunt dossiers betreffen die jongeren uit de gemeenschapsvoorzieningen, met een zodanig complexe problematiek, waardoor aanbod uit verschillende sectoren en hulpverleningsvormen noodzakelijk is en/of die nood hebben aan een specifieke expertise bovenop de gewone jeugdhulpverlening.

MOF: misdrijf omschreven feit

VOS: verontrustende opvoedingssituatie

Doelgroep dagcentrum De Teuten

Deze doelgroep bestaat uit jongeren, zowel jongens als meisjes (6-18 jaar) en hun gezin/context in een problematische opvoedingssituatie (VOS) of jongeren die een als misdrijf omschreven feit (MOF) pleegden.

De problematieken die meestal gemeld worden en waarrond gewerkt wordt, zijn onder te brengen in twee categorieën:

- * Het samenleven geeft moeilijkheden omwille van opvoedingsproblemen met één of meerdere kinderen o.a. schoolverzuim, ongehoorzaamheid, niet aanvaarden van begrenzing, agressief gedrag, vluchtgedrag, specifieke gedragsstoornissen ...
- * Problemen binnen het gezin leiden tot opvoedingsmoeilijkheden, o.a. echtscheidingsperikelen, relatieproblemen bij de ouders, drank- en drugproblemen, financiële problemen, werkloosheid, familievetes, huisvestingsproblemen, chronische pathologische ziektebeelden van steunfiguren in het gezin.

Veelal gaat het over multi-problem gezinnen.

DOEL EN DOELGROEP BAAL (Bureau Alternatieve Afhandeling Limburg)

Doel

Het realiseren van een geïntegreerd aanbod betreffende het herstelgericht en constructief afhandelen. Het organiseren en begeleiden van herstelbemiddeling, HERGO, gemeenschapsdienst en leerprojecten.

Doelgroep

Minderjarige delictplegers tussen 12 en 18 jaar en hun gezinnen van het gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Hasselt en Tongeren, aan wie een herstelgerichte en constructieve afhandeling wordt voorgesteld door het parket in jeugdzaken of opgelegd door de jeugdrechtbank.

Activiteiten Vriendenkring

EETDAG

De eetdag op 29 maart in DE MOFFEL in Lommel-Werkplaatsen was een succes! Het eten was méér dan lekker: heerlijk stoofvlees, lekkere vidée, fricandellen, groentenschijven. We hadden een royale portie verse groenten op ieder bord gelegd en met de frietjes waren we zeker niet zuinig geweest. We hebben dan ook veel positieve opmerkingen gehoord en ...
Mogen we u ook eens een keer verwelkomen?
Of misschien vindt u een countryavond leuker?

COUNTRYAVOND

LEVENSLAOP KOM OP TEGEN KANKER

Op 19 en 20 september zullen wij met de vriendenkring én personeelsleden van Pieter Simenon van harte deelnemen aan Levensloop in Lommel.

